

Adresseinformasjon fylles inn ved ekspedering. Se mottakerliste nedenfor.

Deres ref.	Vår ref. 15/00836-51	Saksbehandler Eline Rummelhoff-Larsen	Dato 29.08.2018
-------------------	--------------------------------	---	---------------------------

Avslag - Dispensasjon utenfor byggesak - Gnr 65 Bnr 29 - Vadbakkveien 12 - Ulovlighetssak - Utførte tiltak i strandsonen

Det vises til søknad mottatt 31.05.2018.

Tiltakets adresse:	Vadbakkveien 12
Gnr./bnr./fnr./snr.:	65/29/0/0
Ansvarlig søker:	Advokatfirmaet Hjort DA, Akersgata 51, 0105 OSLO
Tiltakshaver:	Gunnar Grosvold, Gyldenløves Gate 13, 0260 OSLO

Vedtak:

Søknaden avslås i medhold av plan- og bygningsloven § 19-2, jf. kommuneplanbestemmelser § 11 og plan- og bygningsloven § 1-8.

Søknaden

Søknad om dispensasjon utenfor byggesak om oppføring av 11 meter langt og cirka 1 meter høyt gjerde samt to kjøkkenhagekasser med størrelse på cirka 6 m² og 8,5 m² ble mottatt 31.05.2018. Søknaden ble komplettert av ansvarlig søker 21.06.2018.

I medhold av plan- og bygningslovens § 19-1 er det søkt om dispensasjon utenfor byggesak fra kommuneplanbestemmelse § 11 og plan- og bygningsloven § 1-8, vedrørende forbud mot oppføring av tiltak i strandsonen.

Plangrunnlag

Eiendommen er uregulert, og omfattes av kommuneplanens arealdel Vestby 2014 – 2026. Området er avsatt til bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone

I henhold til kommuneplanbestemmelsene § 11, foreligger det forbud mot alle tiltak fra forbudsgrense sjø og ut i sjøen.

Byggetomta

Eiendommen ligger i sin helhet innenfor forbudsgrensen for tiltak i strandsonen, fastsatt i kommuneplanen.

Uttalelser

Uttalelse fra Akershus fylkeskommune

Akershus fylkeskommune hadde ingen merknader til søknaden, men påpeker at: «Eiendommen ligger i strandsonen og omfattes av statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, samt plan- og bygningsloven § 1-8 "Forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag".»

Uttalelse fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Fylkesmannen påpeker at dispensasjonssøknaden er en oppfølging av en klagesak der Fylkesmannen har behandlet klagen og kommet til at de omsøkte tiltakene er søknadspliktige og faller inn under byggeforbudet i strandsonen.

Fylkesmannen viser til sitt vedtak av 03.03.2017 og vurderingen av innmarka på den aktuelle eiendommen jf. friluftsløven, og påpeker at innmarka strekker seg 15 meter ut fra fritidsboligen. De omsøkte tiltakene konstateres å ligge innenfor eiendommens innmark.

Fylkesmannen konkluderer med at det frarådes å gi dispensasjon til kjøkkenhagekasser så nær stranden. Kjøkkenhagekassene kan oppfattes som privatiserende utover det arealet de faktisk beslaglegger. Dette er uheldig med hensyn til det allment tilgjengelige strandområdet. Etter Fylkesmannens vurdering er tiltakene i strid med nasjonale og regionale føringer for strandsonen. En dispensasjon vil vesentlig tilsidesette disse hensynene.

Fylkesmannen har ingen kommentarer til det omsøkte gjerdet.

Dispensasjoner

Advokat Aanerud har på vegne av Gunnar Grosvold søkt dispensasjon fra følgende bestemmelser:

- Bestemmelser til kommuneplan for Vestby 2014-2026 § 11:

«Fra forbudsgrense sjø og ut i sjøen og innenfor hensynssone naturmiljø (langs vassdrag) tillates det ikke utført tiltak. Forbudet gjelder alle tiltak som omfattes av plan- og bygningsloven, også midlertidige bygninger, konstruksjoner og anlegg, herunder flytebrygger, husbåter, bøyer, båttopplag, anleggsbrakker, campingvogner og lignende.»

Det kan ikke gis tillatelse til tiltaket med mindre det gis dispensasjon fra denne bestemmelsen.

Søknad om dispensasjon skal grunngis, jf. pbl. § 19-1.

Søknaden begrunnes av advokat Aanderud med at:

Dispensasjon i vår sak vil ikke innebære en vesentlig tilsidesettelse av hensynene bak strandsonevernet. I tillegg vil fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Det bemerkes at søknaden gjelder begrensede og tradisjonelle innretninger som historisk sett har vært disponert i tilknytning til huset på eiendommen.

Når det gjelder omsøkt gjerde, fremheves følgende:

- Gjerdet er ikke til hinder for allmenne interesser, for eksempel friluftsliv og ferdsel
- Gjerdet har stått i en årrekke, uten påtale fra naboer eller andre brukere av området
- Gjerdet utgjør en naturlig markering av hustomten, det vil si den private sonen av eiendommen
- Gjerdet gir en nødvendig skjerming av hustomten fra Vadbakkveien, som også er brukt til motorferdsel

Når det gjelder kjøkkenhagekassene fremheves følgende:

- Kjøkkenhagekassene er ikke til hinder for allmenne interesser, for eksempel friluftsliv og ferdsel
- Kjøkkenhagekassene har stått i underkant av ti år, uten påtale fra naboer eller andre brukere av området
- Kjøkkenhagekassene tjener en viktig funksjon, blant annet fordi de skjermer matjorden og vekstene mot snegler, ugress og sjøvann

Utmarken er åpen fra Vadbakkveien og ned til sjøkanten. Utmarken står fri for stengsler, er det både naturlig og nødvendig at eiendommen som et minimum får skjermet innmarken fra det som er en motorisert vei.

Søknaden omhandler innretninger som knytter seg til det naturlige og nødvendige uteoppholdsareal for fritidseiendommen til vår klient. En dispensasjonen vil skape balanse mellom offentlige og private interesser knyttet til eiendommen.

Bygningssjefens vurdering

Dispensasjon etter plan- og bygningsloven § 19-2 forutsetter at to kumulative vilkår er oppfylt. For det første kan ikke hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, bli vesentlig tilsidesatt. For det andre må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Det andre vilkåret innebærer at det må foreligge en klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon. Det må foreligge relevante fordeler. En slik fordel må etter sikker rett være tilstrekkelig spesifisert og klart angitt, og den må ligge innenfor de rammene plan- og bygningsloven setter.

Det er søkt om dispensasjon fra kommuneplanbestemmelsene § 11 som forbyr ethvert tiltak i strandsonen. Det er søkt om dispensasjon utenfor byggesak for to tiltak, ett gjerde med en lengde på 11 meter og høyde på cirka 1 meter, og to kjøkkenhagekasser med størrelse på cirka 6 m² og 8,5 m².

Det første som må vurderes er om hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt.

Hensynene bak forbudet mot tiltak i 50-metersbelte langs sjøen i kommuneplanens bestemmelser § 11 er å ivareta allmenne interesser, da særlig ferdsel- og friluftinteresser, samt unngå uheldig bygging langs sjøen.

Bestemmelsen bygger på plan- og bygningsloven § 1-8 sin fastsettelse av forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag. Plan- og bygningslovens § 1-8 tredje ledd fastslår at det som ofte omtales som byggeforbudet i strandsonen ikke gjelder dersom annen byggegrense er fastsatt i kommuneplanens arealdel. I Vestby kommune er det fastsatt egen byggegrense for tiltak i strandsonen. Eiendommen der de omsøkte tiltakene ligger, ligger i sin helhet innenfor byggegrensen fastsatt i kommuneplanen. Hensynet bak bestemmelsen i kommuneplanen og bestemmelsen om byggeforbud i strandsonen i plan- og bygningsloven er imidlertid sammenfallende. Det innebærer at også avgjørelser basert på plan- og bygningsloven § 1-8 vil være av interesse for vurderingen av dispensasjonsvurderingen fra kommuneplanen.

Ettersom plan- og bygningsloven § 19-2 forutsetter at det gjøres en konkret vurdering av hvert tiltak det kreves dispensasjon for, vil bygningssjefen dele opp vurderingen til de omsøkte tiltakene, der gjerdet behandles først, og deretter de to kjøkkenhagekassene samlet. Flere forhold og momenter i vurderingen vil imidlertid gjelde for alle tiltakene.

Vurderingen av gjerde

Som tidligere skrevet, er hensynet bak bestemmelsen i kommuneplanens § 11 å ivareta allmenne interesser, da særlig ferdsel- og friluftinteresser, samt unngå uheldig bygging langs sjøen.

Bakgrunnen for forbudet er at den nære strandsonen bør holdes fri for bebyggelse ut fra de interessene som knytter seg til denne sonen; som friluftinteresser, naturvern, biologisk mangfold, landskapsinteresser og kulturminner m.v. For å unngå at interessene tilsidesettes, skal forbudet blant annet sikre at det ikke oppføres nye tiltak eller at eldre tiltak utvides. Målet om å bevare strandsonen mest mulig urørt gjør at det skal mye til før dispensasjon kan gis. Dette gjelder ikke bare oppføring av nybygg, men også mindre tiltak som vil kunne tenkes å komme i strid med intensjonene med byggeforbudet.

Dispensasjonen omfatter allerede eksisterende gjerde på eiendommen. Gjerde skal i henhold til søknaden oppføres i 11 meter fra fritidsboligens nordvestlige hjørne og langs med Vadbakkveien. Gjerde skal være cirka 1 meter høyt.

Selv om tiltaket skal plasseres innenfor det området som i henhold til vedtak fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus av 03.03.2017 anses som innmark, må i tillegg vilkårene for å gi dispensasjon fra byggeforbudet være oppfylt. Videre må det fra bygningssjefens ståsted også tas høyde for at fysiske hindringer vil kunne utgjøre en hindring utover det området hindringen faktisk dekker.

Det påstås i søknaden at gjerdet ikke er til hinder for allmenne interesser. Bygningssjefen er ikke enig i denne vurderingen. Adgangen for allmennheten er fra Vadbakkveien, der gjerdet søkes oppført. Ettersom området i utgangspunktet er lett tilgjengelig, uten topografiske hindringer som vanskeliggjør ferdsel og friluftsliv på

eiendommen, knytter det seg klare friluftsjnteresser til det omsøkte plasseringsstedet av gjerdet.

Eiendommen ligger helt nede ved sjøen. Det er gressplen på eiendommen, som strekker seg helt ned mot strandkanten og sjøen. Når det oppføres et gjerde som et stengsel mot området, vil dette kunne oppleves som en hindring mot ferdsel på eiendommen, selv om gjerdet ikke strekker seg langs hele eiendommen. Dette fordi et gjerde mot strandområder vil oppleves som et signalement om at allmennheten ikke skal ferdes der. Hensynet bak bestemmelsen bygger nettopp på allmenne interesser, særlig ferdsels- og friluftsjnteresser. Disse interessene vil kunne bli påvirket negativt av tiltaket. Området er i tillegg kartlagt som et svært viktig friluftsområde og Vadbakkveien utgjør i tillegg en del av kyststien. Tiltaket vil derfor påvirke viktige interesser i området. Dette taler klart for at hensynet bak bestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt dersom det gis dispensasjon til oppføring av gjerde.

Bygningssjefen anser ikke at opplysningen om at gjerdet tidligere har stått der i en årrekke uten påtale, har betydning for vurderingen. Eiendommen har hatt et rekke ulovlig oppførte tiltak over lang tid. Dette har, som tidligere behandling av saken har tydeliggjort, utgjort en betydelig privatisering av området. På denne bakgrunn er bygningssjefen av den oppfatning at dette ikke kan ha betydning for behandling av dispensasjonssøknaden.

På bakgrunn av dette er bygningssjefen av den oppfatning at hensynet bak bestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt ved å gi dispensasjon til oppføring av gjerde.

Ettersom det første vilkåret ikke er oppfylt, er det ikke avgjørende for avgjørelsen å vurdere hvorvidt det andre vilkåret er oppfylt. Bygningssjefen ønsker likevel å påpeke enkelte forhold knyttet til vilkåret om at det må være klart større fordeler enn ulemper med å gi dispensasjon.

Fordelen med å innvilge dispensasjon er at skillet mellom den private sonen, hustomten, på eiendommen skilles fra det området som utgjør utmark. Imidlertid anser bygningssjefen ikke at det er klart flere fordeler enn ulemper med å innvilge dispensasjon for tiltaket. Fritidsboligen fungerer allerede som et stengsel mot ferdsel på delen av eiendommen som utgjør den private sone. Ytterligere er det allerede et gjerde som strekker seg langs med fritidsboligen frem til hjørnet av plattformen på fritidsboligens nordvestlige side. Utover dette gjerdet, er det også en hekk som tydeliggjør skillet mellom den private sonen og området som skal være åpent for allmennheten. Både dette gjerdet og hekken utgjør klare skjerminger av hustomten fra motorferdsel fra Vadbakkveien. Bygningssjefen kan på denne bakgrunn ikke se at fordelen med å oppføre ytterligere skjerminger utgjør en klart større fordel enn ulempene, jf. plan- og bygningsloven § 19-2 annet ledd.

Ulempene med å innvilge dispensasjon er at området blir fysisk avgrenset fra den antatt mest brukte adkomsten til stranden, som også utgjør en del av kyststien. Som påpekt, vil et fysisk stengsel mot adkomst til stranden og friluftsområdet kunne strekke seg lenger enn den fysisk rekke. Dette vil kunne innebære en «privatisering» utover det området gjerdet er omsøkt å strekke seg.

Enhver dispensasjon som gis, vil også øke muligheten for presedensdannelse. Det at gjerdet skal skille den private sonen fra utmarken på eiendommen, er et hensyn som vil gjøre seg gjeldende for fritids- og boligbebyggelse langs strandsonen. Vestby kommune med sin beliggenhet, har en lang strandsone, og presedensvirkningene av å gi tillatelse til oppføring av gjerde vil derfor kunne få særlig store virkninger utover den enkelte sak. Dette må i alle tilfeller gjelde der fordelene er formulert som generelle fordeler i form av skillet mellom innmark og utmark, som vil gjøre seg gjeldende for de øvrige eiendommene innenfor forbudsgrensen.

Etter en samlet vurdering er bygningssjefen av den oppfatning at fordelene ved å gi dispensasjon ikke er klart større enn ulempene.

Bygningssjefens konklusjon er at vilkårene for å gi dispensasjon etter plan- og bygningsloven § 19-2 ikke er oppfylt, og at dispensasjonssøknaden for oppføring av gjerde avslås.

Vurderingen av kjøkkenhagekassene

Som tidligere skrevet, er hensynet bak bestemmelsen i kommuneplanens § 11 å ivareta allmenne interesser, da særlig ferdsel- og friluftinteresser, samt unngå uheldig bygging langs sjøen.

Bakgrunnen for forbudet er at den nære strandsonen bør holdes fri for bebyggelse ut fra de interessene som knytter seg til denne sonen; friluftinteresser, naturvern, biologisk mangfold, landskapsinteresser og kulturminner m.v. For å unngå at interessene tilsidesettes, skal forbudet blant annet sikre at det ikke oppføres nye tiltak eller at eldre tiltak utvides. Målet om å bevare strandsonen mest mulig urørt gjør at det skal mye til før dispensasjon kan gis. Dette gjelder ikke bare oppføring av nybygg, men også mindre tiltak som vil kunne tenkes å komme i strid med intensjonene med byggeforbudet.

Dispensasjonssøknaden omfatter allerede eksisterende kjøkkenhagekasser på eiendommen. I henhold til målinger gjort ut fra kart, utgjør kjøkkenhagekassene hver for seg et areal på henholdsvis 6 m² og 8,5 m². Kassene er plassert 5-6 meter fra sjøen, helt nede mot stranden.

Selv om tiltaket skal plasseres innenfor det området som i henhold til vedtak fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus av 03.03.2017 anses som innmark, må i tillegg vilkårene for å gi dispensasjon fra byggeforbudet være oppfylt.

Det påstås i søknaden at kjøkkenhagekassene ikke er til hinder for allmenne interesser. Bygningssjefen er ikke enig i denne vurderingen. Området er i utgangspunktet lett tilgjengelig, uten topografiske hindringer som vanskeliggjør ferdsel og friluftsliv på eiendommen. Kjøkkenhagekassene skal plasseres helt nede ved vannkanten. Oppføring av kjøkkenhagekassene som omsøkt vil bidra til en nedbygging av områder helt nede ved stranden på eiendommen, som i hovedsak er ment å inneha uberørt natur. Strandsonen i seg selv har stor verdi som naturområde. Det vil alltid knytte seg allmenne naturverninteresser til strandsonen og strandnære områder, og en oppføring som omsøkt vil bidra til en nedbygging av ikke bare strandsonen, men av selve stranden på eiendommen. Dette er svært uheldig ut fra miljøvern hensyn. Det må på denne bakgrunn være klart at det knytter seg klare

friluftsanser til det omsøkte plasseringsstedet av kjøkkenhagekassene, hvilket trekker i retning av at hensynet bak bestemmelsen om byggeforbud i strandsonen blir vesentlig tilsidesatt.

For allmennhetens behov for rekreasjon og friluftsliv står også strandområder i en særstilling. Som følge av den store betydning slike områder har for allmennhetens friluftsliv må grunneiere som bygger i strandsonen, finne seg i å få allmennheten tettere inn på seg enn det som gjelder i områder hvor allmennhetens behov for ferdsel er mindre. I tilknytning til dette, vil bygningssjefen påpeke at det må tas høyde for at fysiske hindringer på selve stranden vil kunne utgjøre en hindring utover det området hindringen faktisk dekker. Dette er også påpekt i uttalelsen fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus, som på denne bakgrunn fraråder kommunen å gi dispensasjon. Det vil være naturlig for mennesker som ferdes på området, å ta hensyn til innretningene utover deres fysiske plassering, da disse oppfattes som private tiltak. På denne måten vil nettopp allmennhetens behov for rekreasjon og friluftsliv bli ytterligere påvirket i tillegg til den påvirkning som eksisterende fritidsbebyggelse utgjør i dag.

I Sivilombudsmannens uttalelse i sak SOMB-2006-73 er det uttalt at hensynet til eieren må sveies mot allmennhetens interesser i tilfelle motstrid, og da vil normalt hensynet til allmennheten veie tyngst. I denne saken er bygningssjefen av den oppfatning at hensynet til allmennheten gjør seg gjeldende med særlig styrke, på bakgrunn av de ovennevnte momentene.

I de senere år har strandsonen blitt sterkt nedbygd. Både nasjonalt og lokalt har synet på når det foreligger grunnlag for å innfri en dispensasjonssøknad blitt stadig mer restriktivt. Bruk av dispensasjoner utenom i helt spesielle tilfelle vil ha ugunstig virkning både på kort og særlig lang sikt, når det gjelder utbygging i strandsonen og dermed de arealdisponeringshensyn som ligger til grunn for både plan- og bygningslovens § 1-8 og byggeforbudet i strandsonen i kommuneplanen.

Når strandsonen først er bebygget/nedbygd med ulike tiltak, vil dette kunne vanskeliggjøre og hindre en arealdisponering som det viser seg å bli et klart behov for i fremtiden. Oppføring som omsøkt vil kunne ha en negativ effekt på fremtidig arealdisponering, hvilket bygger opp under at hensynet bak plan- og bygningsloven også trekker i retning av at vilkårene for dispensasjon ikke er oppfylt. Hensynet til bevaring av strandsonen samt mulighet for fremtidig bruk taler dermed klart mot at hensynet blir vesentlig tilsidesatt dersom dispensasjon gis i saken.

På bakgrunn av dette er bygningssjefen av den oppfatning at hensynet bak bestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt ved å gi dispensasjon til oppføring av to kjøkkenhagekasser.

Ettersom det første vilkåret ikke er oppfylt, er det ikke avgjørende for avgjørelsen å vurdere hvorvidt det andre vilkåret er oppfylt. Bygningssjefen ønsker likevel å påpeke enkelte forhold knyttet til vilkåret om at det må være klart større fordeler enn ulemper med å gi dispensasjon.

Fordelen med å innvilge dispensasjon er angitt i søknaden å være at kjøkkenhagekassene blant annet skjermer matjorden og vekstene mot snegler,

ugress og sjøvann. Disse angitte fordelene knytter seg til de private interessene kjøkkenhagekassene utgjør for tiltakshaver. Bygningssjefen anser imidlertid ikke at det er klart flere fordeler enn ulemper med å innvilge dispensasjon for tiltaket ut fra et samfunnsmessig perspektiv.

Ulempene med å innvilge dispensasjon er at området på eiendommen blir bebygget med et større areal på cirka 18 m², som utgjør arealet av begge kjøkkenhagekassene og arealet mellom dem. Som påpekt, vil innretninger på selve stranden, kunne strekke seg lenger enn de fysisk rekker. Dette vil kunne innebære en «privatisering» av selve strandområdet på eiendommen, som er gitt et spesielt vern gjennom forbudsregelen i plan- og bygningsloven, og også gjennom kommunal arealplanlegging i Vestby kommune. Tiltaket fører til at bevaringen av urørt strandsone blir satt til side.

Enhver dispensasjon som gis, vil også øke muligheten for presedensdannelse. Vestby kommune med sin beliggenhet, har en lang strandsone og flere områder med strender som ikke er offentlig eid. Presedensvirkningene av å gi tillatelse til oppføring av innretninger til privat bruk på eiendommen vil derfor kunne få særlig store virkninger utover den enkelte sak, hvilket også utgjør en ulempe for de hensyn planen er ment å ivareta. Bygningssjefen er av den oppfatning at også omfanget av innretninger med et samlet areal på cirka 18 m² vil kunne skape forventninger for andre eiere av eiendommer i strandsonen, at det også for mindre tiltak må kunne gis dispensasjon for forbudet mot tiltak. Bygningssjefen er av den oppfatning at det på bakgrunn av dette, også utgjør en klar ulempe at dispensasjonen vil kunne medføre en lite forutsigbar arealdisponering av spesielt vernede områder i kommunen.

På bakgrunn av dette er bygningssjefen av den oppfatning at fordelene ved å gi dispensasjon ikke er klart større enn ulempene.

Bygningssjefens konklusjon er at vilkårene for å gi dispensasjon etter plan- og bygningsloven § 19-2 ikke er oppfylt, og at dispensasjonssøknaden for oppføring av kjøkkenhageklassene avslås.

Forholdet til pålegg og vedtak om tvangsmulkt

Tiltakene omfattes av vedtak i klagesak vedrørende pålegg om retting/riving/fjerning av tiltak i forbudssone fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus datert 03.03.2017.

En videre gjennomføring av pålegget stilles i bero til søknaden er endelig behandlet etter at klagefristen er utløpt.

Gebyr

Giroblankett for behandlingsgebyr **kr 60 000,-** sendes tiltakshaver. Betalingsfristen fremgår av blanketten. Gebyret er fastsatt etter gjeldende gebyrregulativ for Vestby kommune:

- Kap. 3-8 Dispensasjon i strandsonen kr. 20.000,- x 3 kr. 60 000,-

Klagerett

Partene har rett til å påklage avgjørelsen, jf. vedlagte "Orientering om klagerett". Om klage på vedtaket innkommer og blir tatt til følge, kan dette føre til omgjøring av vedtaket. Eventuelle tiltak utført i mellomtiden må rettes tilsvarende. Ulemper og tap i den forbindelse er Vestby kommune uvedkommende.

Med hilsen

Jack Hatlen
RO-leder PBG

Eline Rummelhoff-Larsen
byggesaksbehandler/juridisk rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent.

Kopi:
Gunnar Grosvold, Gyldenløves Gate 13, 0260 OSLO

Mottakere:
Geodata, Vida Kvilhaugsvik, Postboks 144, 1541 VESTBY
Akershus fylkeskommune, Postboks 1200 Sentrum, 0107 OSLO
Fylkesmannen i Oslo og Akershus, C/o Fylkesmannen i Østfold
Postboks 325, 1502 MOSS
Advokatfirmaet Hjort DA, Akersgata 51, 0105 OSLO

ORIENTERING OM KLAGEADGANG

KLAGEORGAN

Fylkesmannen i Oslo og Akershus er, etter delegert myndighet fra Kommunal- og regionaldepartementet, klageorgan for vedtak fattet av administrasjonssjefen. En klage skal sendes til kommunen, og dersom kommunen selv ikke endrer vedtaket som følge av klagen, vil den bli sendt videre til Fylkesmannen i Oslo- og Akershus for avgjørelse.

KLAGEADRESSAT

Klagen skal sendes til:

Vestby kommune, Postboks 144, 1541 VESTBY.

KLAGEFRIST

Klagefristen er 3 uker fra den dag dette brev kom frem. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristens utløp. Dersom De klager for sent, kan vi se bort fra klagen. De kan søke om å få forlenget fristen, men da må De begrunne hvorfor De ønsker det.

INNHALDET I KLAGEN

De må presisere:

- Hvilket vedtak De klager over, oppgi saksnummer
- Årsaken til at De klager
- Den eller de endringer som De ønsker
- Eventuelle andre opplysninger som kan ha betydning for vurderingen av klagen
- Klagers navn og adresse må oppgis.
- Klagen må undertegnes.

UTSETTING AV GJENNOMFØRINGEN AV VEDTAKET

Selv om De har klagerett, kan vedtaket vanligvis gjennomføres straks. De kan imidlertid søke om å få utsatt gjennomføringen av vedtaket til klagefristen er ute eller til klagen er avgjort (anmode om utsatt iverksetting av vedtaket). Slik søknad sendes Plan, bygg og geodata, og begrunnes. Avgjørelse om oppsettende virkning kan ikke påklages, men De kan selv bringe spørsmålet om oppsettende virkning direkte inn for fylkesmannen til ny vurdering.

RETT TIL Å SE GJENNOM SAKSDOKUMENTENE OG TIL Å KREVE VEILEDNING

Med visse begrensninger har De rett til å se gjennom dokumentene i saken. Reglene om dette finnes i forvaltningslovens §§ 18 og 19. De må i tilfelle ta kontakt med vårt Servicekontor.

KOSTNADER VED OMGJØRING AV VEDTAK

Når et vedtak som følge av klage blir endret til gunst for en part, kan parten kreve dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få vedtaket endret. Forutsetningen er da vanligvis at det organet som traff det opprinnelige vedtaket har gjort en feil slik at vedtaket blir endret. Kravet må settes frem senest 3 uker etter at De har mottatt det nye vedtaket.